

P. 5
1868

12. 11. 1919
1891-1899

MOS TEACĂ

JURNAL ŢIVIL ŞI CAZON

APARE DUMINECA
UN NUMĂR 20 BANI

Director: ANTON BACALBAŞA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

REÎNVIEREA AFACEREI GHENADIE

În ajunul alegerilor, cînd de regulă înviază morţii pe listele electorale, ca să voteze cu guvernul, — asta mai lipsea: să învieze şi afacerea Ghenađie!!

Vorba Evangheliei: pămîntul s'a cutremurat şi capeteasma binalelor lui Melissiano s'a crăpat.

Rigolo

Cu numărul viitor «Moş Teacă» va da **GRATUIT** un supliment şi mai teribil.

TRIUMFUL NOSTRU

Triumful obținut de numărul trecut al acestui valoros organ public, a întrecut așteptările cele mai entuziaste.

Toată ziua a fost la hala noastră de depeși o adevărată procesiune de admiratori,—al cărui portret îl dăm mai sus.

Palatul nostru,—palat al inteligenței și al talentului,—se transformă într'un furnicar electric.

Acesta dovedește că avem numeroase simpatii care ne urmăresc, că opinia publică a probat noua direcție ce am luat și că poporul român înțelege și simțimentele,—mai ales cînd sînt gratuite.

În fața acestei situații, mă dăm și azi un supliment gratis,—și așteptăm cu răgaz cortegiul miilor de manifestanți.

Redacția.

O CUCETARE

Da-că nu ceția de la *Mog Teacă* am reușit în alegerile comunale, am surpriza postului de stare al stărei țivilie și am face un ofițer de stare cazană.

EPILOGUL AFACERII COCO-COSMAN

Am publicat în numărul trecut o mișcătoare tragedie în cinci acte în care rolurile principale erau jucate de distinsul psihic și spirituos Coco Dumitrescu și de și mai distinsul Nicolae; iar pe Janco Cologlu, Costică Iliescu de la *Monitorul* și Junelă Săveanu îl tratam așa ca pe Montaurcan și-l puseam numai să figureze în piesă.

Ei bine, mi-am aprins palul în cap cu Nicolae, care în cea ce privește piesele originale cu subiect național, nu împărțeașe salutarele opinii ale d-lui Petre Grădățeanu.

Cînd m'am dus deunăzi la Cosman ca să-mi luă aperitivul (un pelin cu sifon), Nicolae m'a întâmpinat cu un zîmbet amar (amar Picon) pe buze și cu numărul din *Mog Teacă* în mînă.

— Mi-o făcuși care va să zică domnule... (trei stele, persoană însemnată), cum ar zice Caragiale).

— Ce țî-am făcut iubite Nicolae?
— M'ai pus răs cu amicul meu politic, Coco Dumitrescu. O să-l pierd de austeriu. Și ce misteriu, domnule! 300 de lei bușii și 1000 consumate pe lună!

— Dar, dragă Nicolae, îi iur că nu e!...
— Nu? Atunci lasă că știu t'cu mine. Trian, fostul meu subaltern, care m'a dus la Valenți să se însoare,—el mă prelucrează.

— Nicî Traian, parol, nu pot să spun fiind că-mi tale cheznină de la redacție... secret profesional!

— Ce secret profesional domnule? Mof. Iată e! paregămpul, cu tot secretul profesional, pot să-ți spun că conu Costică (nu „domnule Coco” cum ai scris la *Mog Teacă*) bea pe fi-care și t'cite două mastii. 12 mîgmașuri, 35 de țigane, mălincă 18 sandviciuri cu iere și șuncă, bra...

— Oprește-te pentru Dumnezeu, mă înțrezești!

— Dar nu-i adevărat domnule! protestă Ștefan, Dum' Nicolae! îl face roșcămălu domnu Coco fin că-i dă bușii, D. Coco să dîn la patru diviziunea pentru sticla de șampanie. N'e ține pe degeaba 'n picioroaie toată noaptea, mă mult consumăm noi gaz, deocît consumă domnu Coco!

— Serios că să pin' la 4?

— Parel. Ba încă i-a eșit și-o vorbă. Zice că: noi îi spunem pin' la ora 4 „domnu Coco Dumitrescu-șă”, iar de la 4 în sus „domnu Coco Dumitrescu-șep”. Da' tot nu iese!

MacMahon

BIBLIOTECA D-LUI MOTRU

Matematicul Spiridon Haret, socotind că toți oamenii sînt în stare să Cocoteze cu guvernul, a numit pe amicul nostru Motru director la bibliotecă.

Aceasta este un adevărat Motrupalac din partea regimului.

STURDZA ȘI SIRBA POPILOR

Sătul de 21, dezgustat de 48, pliticiat de 77 și scribit de Independență, Regalitate, Corană de oțel, Divan ad-hoc, brav Damnitri și Ion Brătianu, d. Sturdza a vorbă să fie la Craiova un discurs mai original.

— A reușit să-l fie alt de original, în cit muiji și-lă declarat nebu.

— Dar ce ț'pară și-lă Sturdza de opinia unor oameni de specie doctorului Șuțu?

— Primiul ministru a voit să mă schimbă spectacolul. S'a apucat să facă manebă în ochii publicului încremenit, și dezgropînd chestia Ghendie a reînțecat să înșire expresiunile arghirofite, simonice și iahave.

Critic imparțial, sînt silit să recunosc că d. Sturdza, jucînd la Craiova sirba popilor, a manifestat aceluși talent coreografic pe care l'am mai admirat cînd a jucat ciardașul la Pesta și călăreșca la Petersburg. Timuș

AFACEREA DREYFUS

O barbarie cazană și clericală în contra amicului nostru Zola. — În urma acestei gravuri care spune tot, am putea să punem punct și să votăm o moțiune de protestare contra bătaii în armată.

Totuși, ne simțim datori să spunem și în afacerea Dreyfus, că în toate afacerile scandalose, ce program și ce număr de țiel avem.

Sîntem pentru amicul nostru Dreyfus, mă înțind în cauza de nepotism,—căci exilatul din insula Dracului este var cu talentul nostru colaborator Kinderfus.

Apoi sîntem pentru amicul nostru din cauza de principii.

Mog Teacă fiind contra elementului cazan, nu poate lua apărarea briciașii lui Henry.

— Prin urmare, vivat sindicalist și jos pamponii!

Zwifels.

D. ANTEMIREANU TEDESC

Don căpitan Costache Antemireanu, criticînd în mod sever pe o nemăscă, îi zice tedesca?

De ce tedesca? Pe ce limbă țălinească?

Noi țtim că pe romînește se chiamă „nemăscă” la copii—dar nu tedesca la copii.

DON COLONEL POTIRNICHE

Următorul afiș apărut în unele ziare a-seară, aduce pe tapet o chestiune foarte interesantă și demnă de valoroasele noastre coloane:

Colonelul Gherghel, fost comisar regal pe lângă tribunalele militare în timp de aproape 21 ani, se înscriează cu apărarea piecștelor alt înaintea consilierilor de război cît și a consilierilor de revizuire la armate.

A se adresa în teste zilele de 8—10 dimineașă, strada Sălcilor 3, sau la secretarul său d. Scarlat Penescu, strada Bătrîni No. 28.

Pentru muritoiile de rînd, aceste rînduri cu cheparul lor cu tot nu sînt de cît un simplu afiș,—cum ar fi șosoni-șaloși al lui Dreyfus „de la domnu Ilie care anunță 'n poezie”, sau ierle negre cu rabat de la Calavrezo.

Ei bine, pentru noi aceste rînduri au ceva din melancolia unei retrageri fără torțe și fără pampon.

Căci ascultați:

„În timp de aproape 21 de ani”—tocmal timpul să devie major,—don colonel Gherghel a fost „comisar regal”.

În această calitate, el tot-dea-una a acuzat,—căci așa l-a fost scris și așa a avut ordin.

Și astăzi lată-l „apărător”!

Un om deprins 21 de ani să acuze,—e! dac'ăși măl fi odată răcan, nu m'aiș da pe mîna lui să mă „apere”. M'aiș teme că, tocmal cînd m'ar fi măl la aman, și-ar aduce a-minte de cel 21 de ani și ar începe:

— Să-l turnăm la moarte pe timp limitat, avînd în ved-re că decupliana este sufletul armatei și că meltaru nu trebuie să umble cu avduca!...

Și pentru ce schimbarea asta?

Într-o frumoasă zi de toamnă, don colonel Gherghel mîncă niște potirniche. Cînd iată că o țivilă, de la care don „colonel” dezertase fără bilete de voe, apare pe use și... capra pogribaniului ministriș din cer!

Dezertorul, cu urechea pleoștită, cu pamponu 'ntre picioroaie, a fost scos cu alaf în uliță.

Și, pentru această lipsă de o-nor, l'au făcut țivil!

„Să-ți zică lumea,—don colonel Potirniche”, treacă-meargă!—dar să a-peri pe dezertori, pe hoții de mantele și pe nesupuși,—după 21 de ani de comisar regal,—iată în adevăr ceva măl rău ca reforma! Cazan

„MOȘ TEACA” IN PROVINȚIE

LAȘI

— Vizita la dom' Paladū —

Radiu, cu jachetă și noș și cu ghetoile în mână, dom' Paladū intră pe roatarea găsi în biroul lui, unde era delegat să așeze la meetingul liberal. De departe agentul de la biroură fu găsit de o tână oarecând, care-l făcu să strige către colega dui său:

— Ghita! progătește balanta pentru jachetă! Văzuși însă că dom' Paladū trece înaintea ei și că sperându-se însoțită, îndreabă chipul pe frunte, sculpă primto duș și să traso:

— Las' Oluță nu mai pregăti balanta; I-a o putare și pașe bună!

La auzul acestor vorbe dom' Paladū se făcu răz cu un obiectiv. Ii trase trei scinturi adică și vnutu de la Paladū și:

— Cum vorbești mă piriute cu mine? Ești sint cu puterea!

— Ba cu puterea mă burlăbuiolesu!

Și, punindu-și batista la nas, agentul intră în cantăriea de undu so întruace cu un șip cu ațelific, din care lăsa să cadă vreo cîteva stropitură pe jos; reactivul stăpni „Reactivul” iar la Paladū aprins un tramcal d'alea de-a serviciului barometrice, care întimplător trecea pe acolo și care-l ajușese pe parfomata aripă de zăfir, nostalgia vremenilor cînd apărea „Gazeta Poporului”; se su, după ce dovede că acta cîi ministru liberal, prânse ghetoile în cauda tramcalului și Paladū vizitului să 'ntoră la „Solu” „basin”!

Aici publicul îi primi, precum ați cetii de sigur în „Voinea Naționale”, cu avuțun euzaniste și — completăm noi — cu batista la nas!

Publicul, electizat, nu s'alzaba de loc pe de fața Paladū demitind întru-ma la trambun. Odată suț, ce „do barasă” mai înfiu de o gheată oș stringea la picior, și apoi începu să vorbescă despre activitatea partidului liberal. Sublim, însă, a fost oind spunind că „opinea” este totul și că conservatorii s'au făcut nimic pentru ea, și aplus din nou pe ghetoile cu piriute și venci, dintr-o masă de fier plasa pingașua „Iopon” și la aclamația și deschisă listă de subscripție!

Tică Gîmpa.

FALTICENI

... Ne-ăd părăsit de mult păsările cîntătoare; le gă copoșii de înuțe, soarele Ț' mai rece de un creșum și vîntul căcutuș; iarăși așa apropierea și algeriea bătă la unu. Dar, să se nu perdanți din vorbii: să du păsările cîntătoare și să răbă deputații grător! — un fel de păsări tot atî de ușorile și tot atî de amorozele de acul cu grăntu... — Uul dintre acestia și-a încercat glaua la noi, dominica treută; și cheamă Costică Popovici.

Mă rog: cunoșteați pe D-I Popovici? Răuțicioșii îi zic: Rădăcune; colegii din cameră: voințorul (vorba reopostului Nucăoreșanu...) și noi îl zicem pur și simplu: Tomă (sînd-o să face Tomăse, oînd îl simțurăm din ce partid d'ale parte). E liberal, conservator, jurnalist, director de cercetări, pafădit, palatist și eteaetera, eteaetorurîn. Cel mai intransigent, ca om politic, lo un fel de: ule papa nu te papa și Ț' alesul col. lli la de Suceava.

Să trudit omul de a venit tocmal din Bucurățu, unde are domiciliu conjugal; și-a pus în aștern, tocmal de vîlă cecăuș; a conșcut la o intruțire pe subțiu în vlogatorii și le-a ținut un logos.

Ce le-a spus? D-zăd să-l ferte. Și-a luat poză de tribun, a scos de prin buzunare un teacă de note: cărti postale, ilustrate și nalustrate; acte publice și private, scrisori intime și telegrame de felicitare și la inini cu aceste documenturi, a înșirat omul

2 ceasuri, la tirade oratorice. Poltim ette-vra mostre:

„Eă sunt om cîștit, culoare politică u'am; pot merge, dacă voiți și cu liberalii și cu conservatorii; alegerea mea de deputat, ca costă 1000 lei, eu am să care agi fi putat întreprinde ori-ce negoț (textual), și-am prefăcut casa în hotel și masa în restaurant pentru alegătorii mei.

Grăție intervențiilor mele pe lingă diferitele ministere cu care sunt perțu, am făcut o mulțime de paraponisii: învătătorii muștari pe nedrept în locuri ocupate de vîrți; asociații peșnice imense de vreme; aceste și cîte altele, sint operi nio... Am făcut-o aceasta numai spre a-mi crea un colegiu devotat. Răspalata mi-a fost însă că toți aceia pe care i-am ajutat, mă calomniază pe teato tonurile și 'mi unip în față adărușile cele mai crude... Acestuia de neusefuit. Ducei D-v, nu mi acordă încrederea, sînt gata a-mi depune mandatul de deputat în mîinile D-v (vorbi să-și oțle).

Gloata a rămas încîntată de graul păsătorilor fără culoare... Dom' deputat a fost rugat să-și stăpînească techerena și să-și urmeze înainte eburii de porumbii voințagii. Dar, înruba aceluia, de care cașdare pe lingă el, pîrso: Domnul Popovici a înșit și vorbescă și a vorbit; dar preron noastră este că dacă vorba-a fost de argint (100,000 lei) tăcerea i ar fi fost de aur...

Del.

CALAFAT

Grandioasele sacrificii ce se fac de volemnoasa redacție și administrație a celui mai organ săptămînal „Moș Teacă”, la care din Vineri în Vineri am distina o nouare și plăcere de s'mi vedea proza tipărită cu meșina rotativă, m'a cam pus în încercare. Parol d'hanosur. Ce referență de extravașante peț face eș un biot corespondenț! Ce înșurii și se prîndine să dău stilului, ortografiei și subiectului mele, Dumnezule mare!!

Totuși ca să nu mi pierd prestigiul în fața globului și a concetățenilor, onre s'teșpă răz cașcă, picșurî de dușoate dintr-un pîșot mele m'm un parșor din obsecantele pe lucru. Mi-am tocmît profesor de gramatică pe aghiatu Marinescu, de literatură pe Nea Petracu Gîrgulescu (Begu junior), de melodie pe Seniorescu Chapel-Mătre Figaro și încă vreo 20 pențra diferite studii... Ast-foi înarmat sistematic mă pîșmă tuș-vrîș pe străzile întinșese întimplător pe Don Ionescu-Cănușe.

— Servus.
— Salvo.
— Te-a lucrător la Moș Teacă.
— Je m'en fiche pîș mîl cum ziceo francez. Să eu cum e vorba Cîntecului Românesc.

Tato faceo verbe slabodă.
Tato gurs lunei lobedă.
— Si zi, tu te anchitezi?
— Absolut.
— Pă! bine lumea cheșuește pîș socio-teala la.

— Că se are jemanșul asta?
— Un sens sans fașon.
— Și se care credeam... acoteam...
— Ce?
— Ute ză, mie'mi pare răă.

De ce? Mă bucur chiar; căci eșșifid cel mai important personaj din localitate, ca atare, mie mi s'a dat înțatitate.

— Zi, pot urma?
— Ce?
— Nimic...
Prai, p'aci era să mă duă de gol. De ar fi s'făc' ră oă s'iat corespondențole ar fi fost în șiaro și mă stace cu vro cîteva halbe. Mă bine tăcere. Ce'te e cu enzonul!

Înșur de moșe p'a departe et' el zice că l'af felicitae!

P'a vîitor promit p'ările mă multor membri marcanți asupra organelor preșente aoi.

Zis-am... — Birindică.

TEUCI

Ilustratia lui Bămbălicea din numărul trecut al „Ilustrului Moș Teacă” a produs o adevărată furtună de entuziasm în trîmbita noastră cetăție.

Amicul nostru Pătrărlăgeanu — creor de glîmă nici n'a mai dat pe a prefecțură în zina memorabilă, o s'a pus la tașcu în preia iubita lui amic și alogătore Șabta Ursosa care l'a s'istut să te și mnealul Partala conferința Juralul în chestia dezarmării, că doar este acelu și om de legd.

Bărbul întrebă asupra situației și a dău cu înșurii și înțurii la frunte și a răspuns cu lucrării de crocodil:

— Ute oind Cerboanu m'a parășit moralic, oțe s'a s'arșit și cu steaua-neu cea bună și de aceea s'mi rîmîne de căt să sufer în tăcere și să înșurii un fel de picături de iale celebrare de-a mogoștului Davila.

Înșur, în campania electorală, voiți fi teugic, nu voi lăsa să trecora la adresa lui Pătrărlăgeanu nici un vot. Acest m'ăfăleat m'a-mineat jumatate din viață și nu voi să mă doarmă pe rose și înțre cotoșogole lui Tako Anastasiu.

Acesta este răspunsul meu categoric și dău cu înșurii și înțurii la frunte cu riauic de a perde pîș și vetul amicului nostru Taca Tăbără, înimă de leu. Am zis. De prios să mai adășcam că pastermagiu Tako și-a pus cenșuș pe căpătîșii oînd și postînd o zis întroaga; și dășă în vîineri în special pe comisariul ceterugiu și dău cu înșurii și înțurii la frunte și a detrona de la poliție la recidivă.

Vom ții însă ca în vîitoroa corespondenț să fim cîte ce poate mai înrompșeți.

Duct, bonjur. Et

GIURGIU

Dreșpîț!... Capu la drea-p'at! Acuma țivilu, privește pe strada Portului și să mi răspunș scurt, cine este teocurul și eșșit și înșur care iuge s'îșid și ținîd cu mîna stingă sabia și în ceu droapă șaisce plavaze Curtz No. 2? Nu știi? Adevărat țivil! Ștal leut să-ți spun eș Este don Văru.

Unde țuge supiorul înșur atit de despart?

— Vezi înșuitea pemeștulo o țivilă care calcă întocmai cu un Beer? Ei, așa este obiectivul teocurului, caria el îi recitează cu glas înțet:

„D'șorăș dorind a face plauză de situație pe cîșșur al șpelui d'ale țivilu și mi ve să-ți adminiștrez un duș de apă rece în regiunea cerebrală. Curoș meu nu are să-ți facă alt buletin de imputație de cît acela ce a cîșșe pe fruntea d-talea cea victorie, cu care moșoreale de ață înșurteș pemești anti-cității. În gămăia conșșinției mele, cheile magicești, pemești și cîșșur și înșur, iar în bidoșul trecentului șșuș d'leu înțotend cîșșă sinistru. Calcă mă înțet înșur, ce nu cusești nici serviciul de cazarmă, și cîșșur nici prin cap nu-ți trece ce înșamășe foile de zine. Tocu și plavazu cu două solori sunt armele mele și dășșăcăm du un biot unușnic șișșuș și șș și șș cu aduce șșș de mîșo. Șș și trimet la șșșș și înșel și măcîșș pemești, ori tu mă trimiț în șșșșș.”

Ute că ajușoș. Tivila se întoreș spre centru unde Freyșș dău rezemă de gard cu p'arșș și pe mîșă oînd și șșș:

— Din geroșă de animale face parte victorioșă asta?

Rălter.

DESMINTIRE

„Finta Națională” anunță că domnia sa Paten Monopar, Prinț de Blomack, șah al Vestei și Creșterea-Stoica nu pretinde să ptureze în contul său „secolul al Ouidit”.
Dăm cea mai formală demnitate și distinsă consiliere a declara că aceste persoane n'au fost consultate.

GRAMATICA UNEI „ALBINE”

— Basmul lui Țuguș cel fără gramatică. —
Măritul unei traduceri —

N'au uitat gentilii cititorii acestei publicații emuamente imparțiale, că le-am făgăduit pentru sic-care numărăm cîte ceva din *Albina* domnului Horet.

Noi creștia de la *Moș Teacă* nu sînd un partid de guvern, ne lînem angajamentul. Rubrica *Albinei* rîmîne deschisă în permanență,—cîci dacă „făranul revin absurbe cu nevinovație adevărului de buzele nevinovate ale albinei”, apoi noi ne strîcim de ris de nevinovație scriitorilor *Albinei*.

Pentru ași, rîmînem tot la numărul 48, din care au cules și de rîndul trecut.

Avem un basm de Madam Smara, intitulat *Țuguș al bubii întîia*.

Un basm ! Frumos lucru, și ușor mai ales. Subiectul n'ai deocî să-l auzi de la o doică, iar tu să-i dai numai forma.

Așă ar fi, — dacă nu s'ar povesti.

Din păcate, tocmai forma face bocluc în toldeaua. Și ast-fel, iată o Madam Smara potestînd (dragă Doamne!) în stilul următor:

I

Seara se mirău stîtenii de ceea-ce vedeau la dînsul...

II

Trecu ce trecu și lui Țuguș i se urî cu această slujbă de nimic, precum zicea el...

III

Statul zgomului fu primit și Țu-guș fu trimis...

IV

Care nu le fu mirarea, cînd găsiră toți urșii...

...Dar care nu ne fu mirarea noastră, cînd văzurăm pe ceea-ce, pe ceea-astă elujbă, pe precum, pe fu primit și pe pardon fu trimis, virite într-un stil de basm.

Cu așa limbă, cu așa stil și cu așa construcții franco-păsărești, numai basm rîmînesc nu se face.

Dar doamna Smara e damă și dămeface care ce pot în literatură.

Poftiți însă un bărbat: domnu I. Pețrarea Panou.

Dumnealui traduce din italienește *Un martir*.

Martir, precum se va vedea, este tot... gramatică romîna.

De exemplu:

I

...acesta trimise 30 de soldați spre căutarea lui Antin, cel-mai mare episcop din Nicomedia, de a-l aduce mort în ori-ce chip...

II

Soldații mirați de o așa omenie... fură înclinați de o așa inimă...

III

Pe cînd prînzul eră în toful săi,

IV

...un eara-care Antim, episcop creștin, asupra cărului este urdin de la Impărat-a-l aduce mort.

...Asta este albina cu buze, cu nevinovație și cu mie!

Luminătorii poporului, „de unde tot poporul de prin toate unghurile țării se îndulcesc”, nu știu rîmînește nici cît un tînichegiu internațional și nu știu gramatică nici cît Mucea din clasa a doua primară.

Teribilă albina!

Rigolo.

O SOCIETATE DE AVICULTURA

S'a format în Bacureșii o societate de avicultură, în sece p de a „mbunătăți rasa găinii romîne”.

Societatea va avea de sig r mulți aderenți, de care-ce fic-care rîmîn în țara lui este mult mult să-mai puțin găinar.

Duceți-vă, fraților, de vedeți!

Minunea secolului prezent!!

Un am zăborăști!!

Dimineață 25 Octombrie, în sala băilor Eforiei.

DOM PALADU LA 'NTRUINRE

Mare gîmbuș complicat cu rîgăgăli, urlete, pumai în moșă, spargere de pahar,—și sudorea poporului.

Dom Paladu la 'ntruinre este ceră care ne va servi în numărul viitor pentru un articol divin.

GALERIA ȚIVILA

Costandinescu-Negru

Dăm la lumină, ca să zicea așa, portretul noului Inspector de poliție Costandinescu-Negru. C-țitorii să ne țierte că a-ă l'am putut face mai alb, — dar așa e faisonul stimabilului.

L'am tras la nișetă de vre-o zece ori, dar n'ai înțelegit L'atse grammatice.

Ce togăz săteci noi nu pîrdeam speranța. Costandinescu-Negru o să se mai albească nițel cînd or veni alții la pîrte.

Depăcămîntă, pe lîngă negreala dămneului naturalei, s'a așa înegrit și de inimă lui demnu Carada.

Semne particulare: nu mai poartă ghiozdanul Tribunalul.

Verba Aluia: lumc. lumc cum te treci. — și îți ghiozdanee cum te treci!

Stîncă.

SFATURI FILANTROPICE

Nonoročitstudent, topîngi o' n'ai palton?

...Ia-ți o blînă monser!

Țici o' n mandara ta o frig și că n'ai lemne să pul în sobă?

...Fă focul cu cărbuni!

E posibil? N'ai micuț de trei zile, s'ar mane?

...La dragă picăturie doctorului Davila și o să-ți vie 'ndată pofta de micuțare!

PETRECEERILE CAPELAIEI

La Hugo

Varietățile de Hugo să devonit un non-sons. Căci, pe cînd la teatrul Național pîroșle și arbișii se schimbă mai în fic-tore senă, în Hugo să rîmas stăționari. Nimic, nimic nou... alară numai oș Bernard și noi rar favorizati.

'Javeritate noștru însă — Liane de Văzite și Lucienne Werthé — nă iămna nerase la locul lor.

Unficeșonele no delectează în fic-careșară cu sticlele lor de șampanie și chiar cu ceva uftilece și dansuri. Dar, cîtu noi stînem franco-rusi, no facem chinii la strigătele lor disperate și no lumăm „havana” cu un singe, mai rooc ca berea lui Duriuș, servită în cîmă de anicul nostru Mikadu.

Loucașe își mîrîșe prestigiiu în fîlățina însă și-a pîrdeut simpatia noastră de cînd a fost monopolizată de un june milionar. 'Iarcă nu be era de ajuns monopolul asupra totuțului, asupra sării și asupra chibriturilor.

Itușșe, Leanco!

A mai rîmas Lucienne Werthé.

Posta Lucienne Vrain — o demascos publicului cu toate că vrea să-și păstreze anonimită — a devenit „tribuna poporului”, adică a noastră. E populară de tot și ne clară ori de cite ori cerem:

Galantia 'Ipas!

Galantia 'Ipas! din acest giuvaer de ointoc:

Talente 'Ipas

Ne te pres' pas!

Modu-țai,

Jose avec moi!

Chi va piano

Va ben sono!

Chi va sano

Va lontano.

A tant courir

Y a pas d'laisir.

Va lentement

C'est plus amusant!

Etc., etc.

La Bulvard

Directorul de la Bulvard are, între alte morite, și pe acela de a putea face ceea-ce nu poate Sturcea: nă atîngă l'utur mulție în sala băilor Eforiei. Cîi despre noi, i dăm tot onorului, onorîndu-l cu prezența noastră.

Le cîu al reprezentățiilor e Silvester-Kroma, care a debutat Marti seara. E o adă-vărată Kroma de trupă, care face Marti cerul de la Silvestru.

Alăt dată mă mult.

Mit.

Teatrul Național

Zărele să vorbit de aflarea domnului Aristid Leoncorcu de angajarea lui Hamaș ca pompier și de o mulțime de alte pîșce originale.

Cu regret am constatat însă, că aproape nu s'a dat importanță reangajării lui Montureanu în secția comercială.

Montureanu, figura noastră simpatioasă, a debutat deja de mai multe ori, fără să se observe, în *Manoleagă registrului*.

La fine și seria, — fiind-că e un rol pe care-l țino foarte bine. Sarsel.

TELEFONISTELE SALVATE

Citim în Constanța:

Într-una din seriile trecute au ars toate telefoanele instalate la autoritățile din Constanța. Apărândea lor a provenit de la o sirmă a luminii electrice situată de asupra fișelor telefonice. Erau orde ro. Grație acestor împrejurări, nu a nimenca la telefoane în acel timp; nu s'a întâmplat nici un alt accident.

— Adică ce s'ar fi întâmplat dacă nu era ora 10 și dacă telefonistele erau la aparat?

— Foarte simplu: păteau și ele ce-au pățit și telefoanele.

POFTĂ BUNĂ, domilor miștri!

— Discursul la la Muz. Bles pe care-avea de gând să-l țină d. N. Bievă, dacă s'ar fi dus la mesecarea de la Iași.

Cinstiți boeri, cind v'adunați
Aveți voi oare tristul cheț
Pe Micloș Turzos să n'halțați
Peste partidul nostru șef?

Și-alegeți tocmai un moment
Cind țara noastră e pe dric
Și cind bugetu 'n faliment
Nu are 'n plus un firfiric?

Din Dorohol la Severin,
Din Dunăre pin' la Carpați,
Se luptă azi bietul creștin
Cu oculiștiți blestemați.

În Dobrogea este un jaf,
Regimul bitei și-al rușini
Asviră 'n ochii lunei praf,
Prefecți sint pești Coani Lini.

Pe dom' Paladu l'ați făcut
Peste finanț stăpînitor;
Aturea nu ar fi putut
S'ajungă nici chiar peceptor!

Azi Carada-1 milionar,
El ce dormea în Cișmigiu
Și n'avea franc în buzunar,
El cel mai mare papugiș!

La primărie 'n București
Ați cocoțat un Cheferu!
... O Brătine, unde ești?
Te scoală, pentru dumnezeu!

Și vezi partidul tău mareț
Cum e condus de ciolfingari,
De tipuri à la Nicu Meț,
De caracude și samsari!

Azi Steagul liberal devine
Otreapă 'n mina lor venală

Azi sub noroiu și sub ruine
Stă gloria națională!

O, Brătine, scapă steagul,
Și din mormintu-ți ești afară
Aide, gonește cu ciomagul
Vermina lor parazită!

Să nu-și ia nasul la purtare,
Nict-un minut să nu-l mai lași!
Ah umbră sfinlă, umbră mare,
Redă-mi programul de la Iași!

Romeo.

COMUNICAT ELECTORAL

În urma unui încalet dîntre partitid socialist-democratic și grupul d. N. Bievă, care a avut loc în ziua de 27 octombrie, s'a hotărât să se convoace o comisie de cercetare a cauzelor care au dus la această încalet.

La Iași d. Șerban, la Ploiești d. Șerban, iar la Rucșorți d. Berca, s'incrimină sub care se gîte că doctozete pretenții Nidejda.

DE SFÎNTU DOMITRU

Lunt fiind omonasia veteranul Sfîntu Dumitru, acest bandit al calaballului, a-nunțăm cu părere de rău următoarele mutări ce vor avea loc:

Don maior Căbrianu va muta mai multe filici de răcani.

D. Dim. A. Sturdza se va muta din oșcașului bănoei în piinea amară a opciției;

D. Cheserobescu își va muta gîndul de primar.

Dînd aceste știri sub toată rezerva, trimitem lui sfîntu Dumitru un p. l. r. o.

GALERIA CAZONĂ

Don general Vlădescu

Don general Vlădescu este un bărbatec mult fîos și cu mustați albe.

Jantii și amabili cu țivilii ca și cu elementul cazon, n'a fost dat nici odată la Moș Teacă.

De aceea, să să nu se ia în gaură 'n cer, ne-am hotărît să-l combatem în numărai de fătă cu multă energie.

Don general Vlădescu comandă în momentul de față palatul, în calitate de prefect.

Toată zina pune palatul la instrucție:

— Palat la dreap ta! Palat la stînga! Pa!

Și... etas!

Și, cînd se scapă, și toarnă și cu cățoșoa.

Zilele năsea o să sîba de lucru, pentru că se purnese audiențelo și celestău plicții l politice.

— Audiență înapoi—marș!

Poftografu

CLAYMOOR ȘI PENSIONARI

Se știe că amical Claymoor, creald că pem pensionari n'm mai sint bunți de nimie, s'a specat să-l atace.

Ei bine, pensionari s'au fost mai tari de cum nu spera el,—și l'au frecat pe Claymoor.

MEMORIUL TELEGRAFIȘTILOR

Presă a anunțat că funcționarii telegrafo-poștali au făcut un memoriu prin care cer să li se dea pensii ceva mai mari,—cu ocazia lui Cuza, cum ar zice domnu Chiru în limbăgiu-i favorit.

Cu mari sacrificii Moș Teacă și-a procurat textul acestui memoriu pe care se grăbește a-l comunica cititorilor. Iată-l:

Domnule director general,

Telegrafistul este liberă îndoiială un factor—nici poștal nici telegrafic — dar un factor important în dezvoltarea unui stat. Și nu spunem aceasta ca să ne facem realitămă americani. — O teate că d.v. vă plac lucrurile americanăști,—ci o spunem pentru a ni se recunoaște odată meritele și pentru a crea în opinia publică un curent electric favorabil soartei noastre.

Alte, alți, domnule director, te rugăm schimbă-ne urgent această critică soartă, să 'n caz contrar îți dăm cu r (—).

Vista sârmanului ofician este o jaltnic și continuă oltare; el oftează și zi noapte (mai cu seamă cînd e noaptea mare); chiar și cînd se iacalește el zice: off!

Nu s'umedenia de mizerii care l copleșește e do ajuns să-ți cităm una singură ca să te coovăgim:

Vars, cînd pentru toți creștinii nopțile sint mci, după toate regulile astronomiei, numai pentru serviciul telegrafic nopțile sint mari!

O, dacă ar fi oel puțin și pensile ca nopțile, n'am zice nimio. Din nenorocire aceste pensii sint mai mief decît un ofișiu unde nuse manipulează decît poșta ușură.

Domnule Chiru, doți de ști că în unali stîmb, te știm totuși om drept. Te rugăm deci transmite la destiniție cererea noastră de-a ni se ameliora soarta, stătească și acest memoriu corpurilor legiuitoro și de-a ne adevărință de primire precum ai săracșantului nu vată.

Așteptăm cu încredere deciziunea d-tale. Răspuns plătit zece ovrinte (Rp).

Corpul telegrafo-poștali

P. S. Din parte-ne promitem că vom sprijini acest memoriu ca niște adevărați stîlpi de telegraf.

Făgăduim de asemeni că vom pune ori cînd va fi nevoie în serviciul cauzei memoriștilor coloanele noastre cari sint mai prețioase decit toate coloanele lui Volta din lume.

Aceasta fiind că vedem că, de cînd domnu Chiru e director general, biata administrație telegrafo-poștală nu se mai poate nict oia ține pe plectoare, și că nu vom tolera nici morții ca poșta romană să ajungă un fel de poșta lui Vilner!

Leclanșanu

„MOȘ TEACĂ” ÎN ȚARĂ

CURTEA-DE-ARGEȘU

Și uite cu meica Verdes, precum vă spunea, văr primar cu domnul Bachus, dacă nu frate cu el. Apoi are și drept, bitneam, om, că de, cu asta își mai ține bătănele. Vinul, pe care l-a lăsat Dumnezee, vorba lui Mandaș, din Flămânzeș, o Singlele lui Christos și Pops în biserică zice mereu: Beți, beți și înarși beți din singlele Domnului. Și d'asta „monsieur” cheie, bea mered. Mai alaltărei îl mersece omul bine, se vede că fusese multe vagoane a 5 let *Taxia reglementară* și avea omul gust de beție. Ce căfene se dresă ce se infundă la Florea pe Bulevard în companie cu nea Ghiță Procuroaru, și cu alde Fetre Gârnoiu golăru vr'o 20 și mai bine de kiluri. La plată, ce te faci nene Verdesă? N'are'a de cît 30 de bani în pungă, se hotără să lase ghetle, ciorapi și chipișu amanet, căci alt-fel nu'l slăbea cîntăriturarul de gure. Cu picioroare goale și cu părul vîlvot mergînd pe două poteci alerga bietul om săvros, „m drum cine-l întâlnesc și l'întroba: Dar ce ai asta, domle se? El răspunde cu ifos: Gura lui Bachus! Eă.”

TÎRGOVIȘTE

— Ce glădeșe mihi despre alții, săi convorbire diplomatică din țara statului lui Lăzărică Hăleșcu —
Vedeți într un act: —

PERSONAJE

X. Un cetățean noindnignt d. Anastasia, în persoană.

Doctor Iovățel Trahanache.

Costică Tăpăcusa prefectul județului.

Lăzărică Cîncocelut.

Dima Panaitescu mîna "dreaptă a acestuia.

(În fund două felinare stînce).

SCENA I

Ceț de se us. Numai Dinco lipsește.

X. (Către fostul prefect) — Și zi te mazi-liri, ai?

D. Anastasia. Apoi asta-i vorbă voche (aparte) cu doctorul peșevonghi.

X. Voche, voche, dar e vorba s'o știm și noi.

D. Anastasia. Știu că Niculescu descerajate de geneuchil ce a primit de la concertații nîi săi de cînd a devenit oculistul s'a săturat s'o steargă la București, ba și-a vindut casele, ba procesele, ba... pină și portabacu... —

X. — Ei și de ce n'a plecat?

D. Anastasia. Păi să vezi.

Sturza știndu-l de om suoit, ia ză-ză.

— Amice să rămîi cu noi, olt te facem săvocat al creditului la București.

Pe bazul acestor promisiuni, Niculescu s'a făcut pețele oculist.

Dar oulta, cum l'ei ea, ba azi, ba mine, ba la Paști Niculescu iarbă verde, pină în sărit tandăru a dată lui Niculescu și l'a amenințat cu dizidența. Atunet Sturza-ne mai avînd încoace, să de, făcuse pe om să-i vîndă ecarterulă... —

X. Înteleg, la numit prefect aci.

D. Anastasia. Ei!

X. — Așa stă afacerea?

D. Anastasia. Păi cum credeai?

X. Fie Bîțule, că nîi tu nu făcuși nici o brînză cît fuși prefect.

D. Anastasia. Regret dar n'am ce face. Tot Niculescu nu m'a lăsat.

X. Cu alte cuvînte Niculescu era...

SCENA II

(Ceț de sus. Doctor Trahanache, Niculescu Lăzărică și ceț alți se apropie pe furis, dar vîzîndu-se dejucați strig cu toții):

Toți (afară de Lăzărică) *Non soar onorabilior.*

At și X. Bon soar (către Lăzărică). Dar tu nu zicîi nimic? (Lăzărică tace!)

Toți. — Ei unde te gîndești?

Lăzărică. — În la ni trutaluri, și li ali alinieri, și la alianțe angrulare ale comuini. Voi știți?

Toți. Măi al dracului!

Trahanache. — Da dă boala dă zahar nu știți ceavășile nea Lăzărică?

Lăzărică. — Dacă nu știți d-ta ce ești doțor da eă să știți?

Trahanache. Apăi așa știți eă, da vezi pă timpul cînd eram felcer la Davila nu se inventase boala asta, dar'ar dracl în ea. Cu șugrele asta trebuie să mă scot cu noaptea în cap... Oh, dar mai veni odă zărezu să vezi ce mai somnuri am să-i trag eă la Senat. *Cetățeanu C. Bărbieru.* Uraaaași vivat... ietor, jeman fiș, dijon, balcon, palat trăiască conu Costică Olănescu și domnu Căflășanu... drugu de aur, ietor, didon d'ă cap eă fine!

Congresu se respiese, cortina cade.

Sabur

GALAȚI

— FOI VESELE —

Din lumea logicel' S'auziți așa o pozna de întîmplare și să nu rideți!

Ei, grabbi, foarte grabbi, avem nevoie de o femeie, și de te-o ce destăinăm că eă dă pe tește *Posta*, organ botev anorganic, ca și nu zicem mai rău. Nu mi a trebuit gazeta întreagă, și în jumătatea c'ă mi rămasese găseă: —

„Un preot nedemn. Ni se atrage atențiunea asupra unui preot din Lovoceni care face pe capul electoral colectivității.”

Al colectivităților, nu-l rusine obrazului, și nu al conservatorilor! Și c'ă să nu-l zicîi popă nedemn!

Dar ce e mai cu bătă-l vină să-l bătă, e chipul, cum acăș nedemn preot, săvîrșeste propagandă. C'ă o t'oi e scandalul d'ă că d'ă pe tește *Posta*, organ botev anorganic, ca și nu zicem mai rău. Nu mi a trebuit gazeta întreagă, și în jumătatea c'ă mi rămasese găseă: —

„Acest preot la ziua de 14 Octombria oferea a ești din biserică înaintea poporului spre a-l binecuvînta, mincînd la corigă...”

Ei vă place probă de popă? După ce eă agent colectivist (brrrr!) apoi nu face propagandă cu ori-ce agent, nu; o face cu mîncărea lui: *mîncă corigă.*

Sistemul de propagandă e ingenios și va face școală, căci quîntesențiază logosul

„Mă dăc'ași vota eu guvernul, apoi să știți că eă să v'alegeți toți, dar toți pină la unu, și nu la comuna, ei cu corigă cîi c'ă o să curgă în țara asta atîta lapte și miere c'ă să umbie toți dinuți cu corigă în coadă.”

Apoi nu mîrsoase cale de o Postă a creor conservat...or? *Sterling.*

T-SEVERIN

— Nostalgie —

Amurgul unui poete serf de toamnă se iasă peste trista-mi urbe, iar sufletul meă, —bietul meă suflet, — geme sub povara singurătăței... Nicl prăjiturile lui Nicola, nicl țuica lui Anghel, nicl berea lui Lada, seră și de amăluțiu Buchiș, și nicl măcar Mișosul Marghiloman seră de celebrul Măliai — nu căldăreți! — nu mă poște scoate din starea de ramoliment a bietel mecl iniml.

În pîcla deasă care acopere (pardon) pe bătîrina cocoonă Dunăre s'a'ă afundat toți jîni pină de vîria și de talent, doind cu dinși inimele singurate de ode și de acadele ale junelor noastre țuice.

Al plecat opt cu a brînzei nouă iar în urma lor se revarsă un lac de dureri și lacrămî

Dureea că durerea, dar lacrămile a'ă umflat (pardon) pe cocoonă noastră Dunăre care se umflase biata, că era mai ha-ha-ha și se dea peste cap — pardon — peste maluri

„Foaia mîruntă și deasă m'a plouat și mai rău și gîndu-mi, s'armanul meă gînd să pîdeă în zare. S'întrevede și toți jîni sentimentali și plîni de ahtare! turbate. S'a'ă dus să bată *ștăluț* și paharele pi! Oșpătăria centrală de pe lingă școala de caru fug a de ciuama din Viena.

Ah, cit așa da acăși să-i vîd: strîșni la

un loc pe toți tovarășii, cari trăigăea la fit ora de naturalu pentru că bezelele s'ă curgă pe stăruț în tină, ale arbei mecl

Bibii, Jigă, Boboc, Florian, Simian, voi toți cari a'ă lăsat în sufletul meă ceva din sentimentalismu vostru și a-t'ă plecat — jidovi rătăcitori — pe băncile tocite ale bietel Universității, cit imi dădește de mari și de sfinți în clipa asta cînd rîsturnat în bietul mîncă întreved în fațmul de detaliat al țigaretel mecl întim-club, încununați de o splendică aureolă de proletari sentimentali și pîrlîți . . . . .

O părlitură... și mă trecesc cu anti-podu pe pardoseală și cu vizuiniolă sburata. S'armanul meă acăș a decedat sub greutatea mea și a chinurilor îndurate ca a suferit. Și în clipa asta de durerosea deluzie, cînd eă din urmă scump și neprețuit tovarăș — ultimul meă scaun — și dă sufletul: cit imi apar de mare iubii *Căpară fără barbă* cu noua la invenție-scum de cauciu pentru campanie și mă gîndesc la ziua de mine cînd eu scăcuru într'o mină și cu Brevelut intrău pe vîlă biata noastră urbe! Cine știți, poate imi s'edă și mie una pe a'ă grătie?

Lu! *Valer Hiant*

De curînd venit în Turnu, Tu maeștru n' fierărie.

Te-apucăși să tragi ochiade

Fetele din berărie...

Întelul a la curăzare.

Al principii de smarald:

Căci în practică te bine

Să bați fierul pîl cald. Sic.

ALEXANDRIA

— Conterință declamată cu voce tare în budoar —

Da-măleor și Damianor.

Emoțianar afăr' din cale, pentru simpatice ce-mi arătați, vă rog să mă lărtați că viu chiar eă personal, în copie și în original, s'ă vă gîndesc cele de mai jos cu o voce mai sus chiar de i *major bemol*, nu că m'ă friică, dar... nu prea am curaj, și mă tem că nu m'apucă țigările cînd Her Wagner, se va uita la mine și-mi va trime-te o doasă teribilă de sughirtor combinat cu ovaă arome de vin. În plus, mă tem că Simotul de la poștă mă va asasina cu mustățile lui anti-deluviene.

Nu vreadă să calomniez prin această confertință, nicl să tachinez pe nimeni, nicl pe Fănușescu care face donațiuni la divizionara lui Bogdan, nicl pe Otecusa, curtesanul ungaroicior, nicl pe lanacu și Mitică, nicl pe nimeni. Nu vreadă, nu vreadă, de o mie de ori nu vreadă.

Dar iată ce vreadă: vreadă și avonurile eronate, din ideea iubitel mecl cîitoare, — știți că sexul furibol meă adoră, mă iubeste și mă idolizează. Știu foarte bine a-beasta. — De aceea nu v'ă descărtați, iubite lectoări, și mă acuzați că poezia dinuți nu mîrsoiește eronată și făcută cu părtinire. O! nu v'am cîntat pe toți și pe toate.

O! nenorocit de mine! Cu cîtu d'urăm am auzit însulete acelea triviale eșite din gură celor ce nu s'ă fost cîntate în poezie.

În lum înăi mi convine să întore foaia. Acum cînd mișu Beizadea e dăscăl, cînd nea Anton, ex-zăpuciu din timpurile de trîstă memorie, și-a făcut progeneriturile sale dăscăli, cînd Bunesco ajunse director, și cînd don Rogioru cu gleahă visează cîiolanul primăriei, nicl de ce s'ăm cu mine în s'î? De ce, în teler și d'ămăz? Că, unde Mămuțu ne amenință cu ciupiturile lor, pavlărași ne înjură (fără ualea la Pasălu) unde Fănușescu dorește peiren lui *Moș Teacă*, nicl toți s'ă suferim, nicl, generația asta cu ilușii? Nu se poate... *D'Aras.*

SITUAȚIA POLITICĂ

Blagoslovenia lui P. S. Aurelian. — Praților, blagosloveniți și afuritiți să fiți! — oști intrării, combaterii, luptați! — dar lușiți seama să nu vă pomeniți că se duce guvernul!

CONDAMNAREA CĂMĂTARILOR

Curtea de apel din Capitală, plină de dragoste pentru onorabilii d-ni

cămătării Mărculescu, Zentler, Avramescu și Ciurecu, s'a gândit că dacă aceștia au profitat alina de pe

urma unui singur Văcăresc, cită ai să profite de pe urma mai multora? În consecință, l-a băgat pînă în gît în Văcăresc!

Noi dăm portretele d-lor Mărculescu & Zentler, — și știrea sub toată rezervă.

Portretele celor l'alte victime ale lui Cottadi le rezervăm pentru ziua cînd banda neagră va eși din Văcărești, spre marea bucurie a lui Ionel Brătianu și a celor l'alți minor romini.

Mioar.

AFACEREA DENTISTULUI VELESCU

Bunăzi dentistul Veleșcu se plimbă pe uliță. Cînd țesă că așero un tinăr, Bădulescu, cu o faie în oer și cu una 'n pămînt. Tinărul avea un sînt contra dentistului. — Trosc! Pieșo! Gardist! Scandal! Dentistul își adună masele de jos. Moră! Să vezi și dentistul acuma: bine e să covoți dințiloramenilor? *Miorant.*

ULTIMA ORA

DON MAJOR CĂLIMAN LA DUBĂ

— Prin telegraf de la Camerănduie — *Trompa lui nostru particular ne semnalază că don maior, Căliman a fostdat pe mîna consilierului de rază, pentru tragere de trăgători în timp de pace.* *Amănate în numărul viitor.*

INCENZIUL DIN DRĂGĂȘAN

— Prin fir telegrafic de la coresp. nostru special — *Azi s'a aprins mustul în cunoscutul deputat guvernamental Ștefan Filipoiu.* *Numital a lansat următorul afiș pe uliți:*

Cetățeni!

Nu eu despa.te de cât, câte-va zile pînă la

INCEMBRIE

ciud fie care din noi ne vom pune în Urnă pe acel care să ne administreze interesele și avntul nostru. Zic avnt, pentru că fiecare conștientăm la existența și înflorirea acestei comeni. Etc.

Conceleștanul D.-votră Ștefan Filipoiu

Puteți amuță că opoziția, vîzînd că Ocultății amenință să se pue în urnă, a deșapat următoarea către ministerul de interce:

Perichid, ministru

bucuriești.

Agenciul guvernului ingerințe netruelnate. Una pingărită Filipoiu s'a pus Cărenz anolată.

Vom reveni asupra acestei senzaționale atacaci. Turburul.

ASTRONOMIE

Tinărul Popescu-Popa s'a inscris, între altele, și la Astronomie.

Toată noaptea linărul Popescu-Popa umbliă hainama.

— Dar bine, puileo taică, cînd înveți tu? Il întreabă d. Popescu țistal.

— Noaptea, tătucule!

— Pă! da, noaptea se studiază stela. Așa da pildă, la Hugo o steaua Liane de Vrita, la Bulevard e Nelsa și apoi alie stela mai puțin importantă. Parol, întreabă și pe d. Cooulescu.

POSTA REDACȚIEI

Surva Loco — Mulțumim pentru felicitări Daravera cu „Albina” nu se potrivește.

Că Loco — „Impresia noastră” e din cele mai proaste:

La moară ai făcut amer: La Văcărești pușchire. Căci ești poet și scriitor.

Și samnar de cămătărie.

Mat tino samnar de cămătărie, de citi poet.

D' Alvadoreș, Pitești — S'a primit, însă nu s'a făcut nimic. Trezera... simbolistă, ca să nu-l zicem mai rău.

Ay, Pitești — E ohiometrică și noi cam sulerim de lipsă de spați.

Citta, Galați — Mersi e nostimă corepondență. Cea cu Kim... te sfătuesc a lași baltă.

Correspondent, Tirgoviste — Nu te supăra că ți-am aminat-o pentru numărul viitor pe cea din Tirgoviste. Mersi pentru com-laltă. Srisoara de dragoste a chelenșit so va studia.

Ramzes, T-Măgurele — „Tinărul Patr... Petr...” am pus-o la indic. Ne-a rugat ju-nle în chestie să nu-l stricăm rostu. „Familie grea, renunțarea mică după budget...” vorba lui Pristanda.

Bertrand și Morse, T. Severin — Mat vre!?... Scrieți-mi. Sic.

ALMANACHUL LUI „MOȘ TEACĂ”

In sfirșit! După un an de zile de așteptări febrile, apare fanatic și impunător pe orizontul nostru literar „Almanahul lui Moș Teacă.” Frigul pătrunzător al iernii a început cu o oră mai 'nainte și cu el ai început și sindrofiiile și ceauiurile literare. Or lipsa a lmirabilei publicații, care anul trecut a avut un succes mai mult de cit colosal, a început să fie resimțită.

Almanachul lui Moș Teacă este... dar de ce să ne mai laudăm? Titul ce-l poartă este mai elocuent ca orice laude ale noastre. Cine l'a citit anul trecut și a murit de ris îl va citi de sigur și de astă-dată.

Dar nu numai arit. A cômpara *Almanachul lui Moș Teacă* de anul trecut cu cel de anul acesta, ar fi o nedreptate către noi înșine. Nu, almanachul de anul acesta este de una mie și ceva de ori mai perfect, și mai admirabil ca cel de anul trecut.

Dar ce s'a mai tocăm verzi și uscate: *Almanachul lui Moș Teacă* e o cămătărie și cu il plac. comorie n're de cit să și-o procure.

